

Wzorzec FCI nr 206 / 05.06.2009

CHIN JAPOŃSKI

(Chin)

Wersja polska: lipiec 2011

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 26.03.2009

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 9: Psy ozdobne i do towarzystwa.
Sekcja 8: Chiny japońskie i pekińczyki.
Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Na podstawie starożytnych dokumentów przyjmuje się, że w 732 roku przodkowie china japońskiego zostali ofiarowani dworowi japońskiemu przez władców Korei (okres panowania dynastii Silla 377-935). Wydaje się, że w ciągu kolejnych stu lat importowano do Japonii większą liczbę psów tej rasy. Według świadectw historycznych psy tej rasy były później sprowadzone przez wysłanników bezpośrednio do Chin (w czasie panowania dynastii Tung, 618-910) oraz do Korei Północnej(w czasie panowania dynastii Po H'ai – 698-926). W okresie panowania Shoguna Tsunayoshi Tokugawa (1680-1709) rasa została wyniesiona do rangi psa salonowego w pałacu Edo. W roku 1613 Brytyjczyk, kapitan Searles, sprowadził china japońskiego do Anglii, a w roku 1853 amerykański wojskowy Perry importował kilka do USA. Dwa spośród tych ostatnich zostały ofiarowane królowej Wiktorii. Od 1868 roku Chin japoński stał się psem dam z wyższych sfer. Obecnie jest szeroko znanym psem ozdobnym.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Mały pies o szerokim pysku; okryty obfitą szatą; elegancki i pełen wdzięku.

WAŻNE PROPORCJE:

Wysokość w kłębie jest równa długości tułowia. Suki mają nieznacznie dłuższy tułów.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Mądry, łagodny i czarujący.

GŁOWA:**MÓZGOCZASZKA:**

Czaszka: Szeroka i zaokrąglona.

Stop: Mocny, z wgłębieniem.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Pysk bardzo krótki i szeroki ; nos na poziomie linii oczu. Kolor nosa czarny lub ciemno cielisty, w zależności od koloru łat. Dobrze rozwarte nozdrza.

Uzębienie: Białe i mocne zęby; pożądany zgryz cęgowy, lecz dozwolony zgryz nożycowy lub przodozgryz.

Oczy: Duże, okrągłe, szeroko rozstawione, lśniące czarne.

Uszy: Długie, trójkątne, wiszące, pokryte długim włosiem, osadzone daleko od siebie.

SZYJA:

Raczej krótka, noszona wysoko.

TUŁÓW:

Grzbiet: Krótki i prosty.

Łędźwie: Szerokie i lekko zaokrąglone.

Klatka piersiowa: Umiarkowanie szeroka i głęboka; żebra umiarkowanie wysklepione.

Brzuch: Wyraźnie podciągnięty.

OGON:

Pokryty pięknym, obfitym i długim włosiem; noszony nad grzbietem.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Proste przedramiona; kościec delikatny; część tylna przedramion (poniżej łokcia) ozdobiona piórami.

KOŃCZYNY TYLNE: Umiarkowanie kątowne; tylna partia zadu ozdobiona piórami.

ŁAPY: Małe, zajęcze, pożądane obfite owłosienie.

CHÓD/RUCH:

Elegancki, lekki i dumny.

SZATA:

SIERŚĆ: Jedwabista, prosta i długa. Całe ciało, z wyjątkiem głowy, pokryte jest obfitym owłosieniem. Uszy, szyja, uda i ogon ozdobione są obfitymi piórami.

MAŚĆ: Biała z czarnymi lub czerwonymi łatami. Pożądane są symetrycznie rozmieszczone łaty wokół oczu, na uszach i całym ciele. Szczególnie pożądana jest szeroka, czysto biała strzałka, biegnąca od kufy do czubka głowy.

WYSOKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy – ok. 25 cm. Suki są nieco mniejsze niż samce.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Nos jakiegokolwiek innego koloru niż czarny u psów z czarnymi znaczeniami.
- Tyłozgryz; skrzywienie żuchwy.
- Szata jednolicie biała, bez znaczeń; pojedyncze /niesymetryczne/ znaczenia na głowie.
- Lękliwość.

Uwaga:

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.